

Ariadne auf Naxos. Richard Strauss

On passa l'acció

En un saló a casa de l'home més ric de Viena,
on han arribat dos grups de músics.

Un grup és de còmics que representen *opera buffa*,
i l'altre és una companyia d'*opera seria*.

Hi ha un teatrí al fons.

Els operaris ultimen detalls per a la funció d'aquell vespre.

Personatges principals

Prima donna Ariadne

Zerbinetta

Compositor

Mestre de ball

Majordom

Arlequino

Brighella

Scaramuccio

Truffaldino

Bacchus

Najade

Dryade

Pròleg

El compositor d'òpera està desolat
perquè el majordom li ha comunicat
que després de la seva òpera, Ariadne auf Naxos,
s'ha de representar un intermedi graciós, estil *opera buffa*.
Però el Majordom li recorda
que cobra per fer el què desitja l'amo de la casa.

Apareixen un perruquer, la *prima donna*,
el mestre de ball i Zerbinetta.

Aquesta, que ha de ballar durant l'*opera buffa*,
crida l'atenció del compositor per la seva bellesa.

La *prima donna* de l'òpera, Ariadne,
s'horroritza davant els extravagants personatges
que l'acompanyen, com ara Arlequino i Brighella.

El majordom anuncia que el seu senyor,
indignat pel pobre decorat que representa una illa deserta,
desitja que es representin les dues òperes al mateix temps,
barrejant les escenes còmiques amb l'òpera seriosa
per donar més color a l'escena.

El mestre de ball suggereix retallar una mica l'*òpera seria*
i inserir amb cura les escenes del ball còmic.

El compositor s'indigna,
però Zerbinetta els convenç que l'acció teatral
representi l'abandó de la princesa Ariadne en una illa deserta,
on uns personatges còmics intenten consolar-la.

El compositor, fascinat per la gràcia de Zerbinetta
però al mateix temps desesperat,
confia que la música demostrï ser la més sagrada de les arts,
més enllà de qualsevol classificació.

Acte únic

L'escena representa l'illa de Naxos,
on Ariadne ha estat abandonada per Teseu.
Ella es troba a l'entrada d'una cova,
on les nimfes Najade i Dryade intenten consolar-la.
Però Ariadne no les escolta i només espera la mort.

Zerbinetta arriba amb els seus companys Brighella,
Scaramuccio, Truffaldino i Arlequino,
que intenten animar Ariadne amb danses i cants,
sense aconseguir-ho.

En una conversa privada,
Zerbinetta intenta transmetre optimisme a Ariadne.
Li explica que els homes són infidels per naturalesa,
que no val la pena plorar per ells
i que la manera més senzilla de superar un desengany amorós
és trobar un nou amor.

Però aquests consells no animen Ariadne.
En canvi, els companys de Zerbinetta
ho interpreten com una incitació i intenten seduir-la.
Zerbinetta coqueteja amb tots, però esquivant-los.

Acompanyades amb una banda de música solemne,
les nimfes Najade i Dryade,
anuncien l'arribada d'un foraster: és el déu Bacchus,
que acaba d'abandonar la fetillera Circe.
Ariadne creu que ell és el missatger de la mort.

Bacchus, fascinat per la bellesa d'Ariadne,
es pregunta si ella també és una fetillera.
I Ariadne, en sentir la seva veu tan a prop,
imagina que es tracta de Teseu.
S'adona llavors que una nova vida s'obre davant d'ella.

Bacchus sent que també ha canviat i s'enamora de nou.
Zerbinetta, inspirada per l'èxit de la seva conversa amb Ariadne,
proclama que sempre caiem captius d'un nou déu.

Bacchus afirma:

«Moriran abans els estels que no pas tu entre els meus braços».

Els textos de Lectura Fàcil segueixen
les directrius internacionals de l'IFLA
(International Federation of Library Associations
and Institutions) quant al llenguatge, el contingut
i la forma, a fi que tothom els pugui entendre.
L'Associació Lectura Fàcil ha fet aquesta versió en Lectura Fàcil.